

teir, ið farnir eru og ikki gloyma tey, ið eftir sita, tey eru mong — tí verri alt ovmong.

Men vit, sum eru bundin at havinum, vit mugu standa her saman, vit mugu lita trygg í ódnini, tí soleiðis má tað verða, um livast skal, og soleiðis eigur tað at verða. —

Bispaval í Føroyum.

Nú eru okkurt um 400 ár farin, síðan hin lutheriska kirkjan vann stöðu í Føroyum, og í teim hava vit Føroyingar so at siga ikki vitað av, at vit hava nakað við nakran bisp at gera, enn minni nakað at gera við at velja hann. — Hetta, at velja biskup, skulu vit nú í holt við — tað vil siga, tey visu meiningheitsráð — og so finga vit í góðari tíð sett eld á!

»Dimmalætting« ber fram »telegrame«, har presturin á Keyptmannahavnar Vesturbúgv, *Føroyingurin* Emil Joensen, manar okkum Føroyingar, her uppi búgva, til at greiða atkvøðu til »Andre-Missions«-prest, stift-próvst Fuglsang Damgaard, ið er bispævni. Um hann slær »missions«-ring, og eingin annar; enn tá »centrum« er so vorið, at tað heldur seg uttanfyri. — Hitt bispævnið er próstur Rosendahl, sum »grundi-vigianarar« hava kjósað sær, og sum hevur fingið socialdemokratarnar yvir á sína síðu — nú ljóðar jú ikki longur eitt rist orindi í kampsangi socialistanna. Rosendahl er sonur hin gítta skúlafyrstistandara Rosendahl, og próst Fuglsang Damgaard er bróður til núverandi doklara í Sandoy. — Tað er heilt og aldeilis forðumligt av Emil presti Joensen, Føroyingur ið ikki vil virka sum prestur heima í Føroyum, at fara at leggja uppi og peika okkum Føroyingum á, hvørjum vit skulu greiða atkvøðu fyri. —

Tó at socialdemokratir standa undir litið á prósti Rosendahl, vilja vit ikki her leggja eitt orð uppi, og tessvegna »anbefala« hann, tað eru vit ikki forir fyri, vit kenna ikki mannin, og sattu at siga vita vit ikki, um tað hevur nakran týðning fyri Føroyar, hvør ið verður valdur. Men vit mugu loyva okkum til — vit kunna ikki annað — at spyrja, um ikki henda rorslan, góð í síni fyrstu byrjan, sum nevnr seg »Andre Mission í Danmark«, skjótt hevur fingið nógv nógv megi, og um vit Føroyingar skulu manast til at gera okkara til, at hon fer ein av sínum ýtarstu kreftum til biskup? —

Lat okkum halda okkum uttanfyri, og lat ikki uttanoyggja búgvandi Føroyingar ella nakran annan fáa okkum til at birta eld í eisini her — nógv er við í eldi, okkara egni politikur hevur sett á.

Kristindómur er ikki politikur — »mitt ríki er ikki av hesi verð« — Frá tí stund, tá meiningheittirnar vórðu stórar, »kirkjan« skapaðist, og tíðin gjord, at orð Jesusar meir og meir

A/S

BALSLEV & GOOS

THORSHAVN

Altid stort Lager af:

Trælast i alle gangbare Dimensioner samt alle Slags Bygningmaterier.

Særlig fremhæves:

Fint savet Fyrretømmer,
Baaetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydsfiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Trælastforretningen: Nr. 194.

vórðu gloymd ella meir og meir bronglaði av lagi, tá fyrstistandararnir fyri meiningheitunum — »teir eldstu« — finga makt, vórðu embætismenn, og so til sjúnd og síðst »kirkjan« varð statskirkja við domandi og forðomandi rætti — tá varð kristindómurin politikur. Men um somu tíð helt hann upp at vera kristindómur, herra Jesusar; tí hansara læra og hansara vilji er ikki strið um makt, um hvør skal verða biskupur, hvør skal verða pávi — ja ennta: hvør skal hava maktina í einum meiningheitsráði. — Jesus segði, at hann var ikki komin, at onnur skuldu læna honum, men hann var sjálvur komin at læna, ja ennta geva liv sítt í tenastuni fyri onnur, og — sum skrivað stendur — eingin kann gera stórrí lænastu, geva meir, enn lata lívið, meira hevur væl eingin at lata!

Nei, lat aðrar stríðast um tey stóru kirkjuliga »embætini«, um hvør ið skal bera lann biskupuliga síkkikjolan og gull-bispakrossin, latum okkum heldur fara at berjast um at sleppa at bera trækrossin á bakinum — tá verða kanska ikki so mangir, at bjóða sær fram. So ljóðaðu orðini seinasta sunnudag í Hesti: »Hann, ið vil fylgja mær eftir, hann takið krossin upp á sitt bak og fylgið mær.«

Gævið so sattu, at nógvar roddir, betri enn hansara, ið hella skrivar, vildu hevja seg og tala dómadagstalu móti øllum kirkjuligum politikki!

Toiletsæben „Okkara“ er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.

Hin nýggja havnin í Grønlandi.

12. juni hevur Vinnuvevndin fingið soljóðandi telegram frá Godthaab, Grønlandi:

»Hava tikið hini syðri havnina á 64,52 n. pláss til ca. 20 Skip.

I Dali, Hansen“.

Aldersrenteloven.

Der er her i Bladet skrevet en hel Del om Aldersrenteloven, og der er rettel Angreb paa Amtmanden for hans »Fortolkning« af Loven. Dette er imidlertid en Misforstaaelse, idet det ikke er en »Fortolkning« men en Vejledning til dem, der ikke har været klar over, hvad der virkeligt staar i Loven. Den færøske Aldersrentelov er paa flere, ja mange, Punkter en Gentagelse af, hvad der staar i den danske Lov, saaledes er Bestemmelserne om Rentebesøgenes Alder næroglig de samme. — Jeg kan nævne med Hr. Schultz i, at det maaske er en kedelig Bestemmelse, at en Person, der har været nodt til at søge Aldersrente ved sit 65. Aar, ikke kan faa denne forhøjet, naar han kommer hojere op i Aarene og bliver mere trængende, men saadan er Loven nu engang, og det er vist tvivlsomt, om vi kan faa den ændret her oppe, saa længe den danske Lov indeholder denne Bestemmelse, og jeg synes, at det er en lidt streng Fordommelsesdom, han udtaler over vort Lagting og dets Mænd af den Grund. At Sætsene er for høje, er jeg enig med ham i, men hvis han vilde undersøge alle Forhold omkring paa Øerne, vilde han maaske se lidt anderledes paa Forholdene.

Vore Forstanderskaber har mange Steder, trods de høje Skatteprocenter, ondt ved at skaffe Pengene, saa smaa end er, og maa optage store Laan, der saa atter falder som en stor Byrde paa Befolkningen, der i Forvejen er stærkt presset af de direkte Skatter.

Naar Amtet i sin Vejledning til Kommunerne skriver, at Folk gør bedre i at vente saa længe som mulig med at søge, da er det af den Grund, at derved faar Aasugerne den højest mulige Rente; men jeg kan ikke tænke mig, at Amtmanden eller nogen anden kan mene, at et Menne-ske, der ved 65-Aars Alderen er

ude af Stand til at fortjene noget eller saa syg, at han næppe kan vente at opnaa de 70 Aar, skal lade være at søge for. Det staar jo enhver frit for at søge, naar han har fyldt de 60 (i Danmark 65), naar han mener, at de Stakkels 100 Kroner dog er en lille Nødhjælp; men han ved, at derved har han afskaaret sig fra at faa mere. —

Jeg ved meget vel, at der var Forslag fremme om, at Lagtinget skulde yde den ene Ottendedel, men hvor skal Lagtinget faa Penge fra, naar f. Eks. de forskellige Kommuner stadig staar i Restance til Lagtingets Kasser? —

Uden Tvivl kunde Lagtinget virke mere end det gør, men det er jo Folket, der vælger Lagtingets Medlemmer og maa tage Skade for Hjemgæld. Selvfølgelig rammer disse Ord ikke alle færøske Vælgere; men ogsaa de der har givet deres Stemmer til Mænd, der har den bedste Vilie til at arbejde for Folks Velfærd, maa være med til at bære Smerter. De har saa Haabet tilbage om bedre Lykke en anden Gang og Troen paa, at holder du ud, skal du nok vinde Slaget. —

Bliver »Socialreformen« gennemført her oppe, selvfølgelig i en Skikkelse der kan bruges, vil maaske mangt forandres til det bedre, men det varer vel sagtens lidt endnu, trods at der arbejdes. — (De kan jo tale med Amtmanden derom).

Det danske Socialdemokrati har valgt den rolige, saglige Fremgangsmaade i alle sociale Forhold; man er gaaet bort fra al Ophidselse, alle store Ord, alle Trudsel — dér har Kommunisterne taget fat, og de har ingen større Modstandere end Socialdemokraterne. Jeg vil indrømme, at det mange Gange kan være svært at være taalmodig og vente og vente; men det er nødvendigt, naar der arbejdes paa lang Sigt, og det er ikke rigtigt, om Socialdemokrater, hvis de ikke faar deres Ønsker opfyldt, eller om de synes, at alt gaar for langsomt, ikke er kommen videre end dertil, at de siger: »Ja, hvis I ikke vil imødekomme vore Ønsker, saa gaar vi til Kommunisterne og stiller os i deres Rækker«. —

Som sagt, det kan være svært at vente og lide — men det er ofte nødvendigt for Fremtidens og Arbejdets Skyld. —

Færøsk Socialdemokrat.

Rita Staangsæbe kan bruges til alt — bør bruges af alle —.

Allamanna flogfør.

Tað sigst, at Ford ættlar at gera eitt allamanna-flogfar. Hann hevur lagt fram tekningar til eitt tiliki flogfar við rúmd til tvey, og sum ikki vil kosta meir enn 4500 krónur. Flogfarið ættlast at gera eina ferð okkurt út at gera eina ferð okkurt út 130—150 kilometrar, tað er 17—20 mil um tíman.

Endin verður skjótt tann, at hvørt hús fær sítt flogfar eins og nú annarhvor maður hevur bil. Tað loysir seg skjótt ikki at lata menniskjuni verða borin í heim við beinum, hálvur kroppurin verður nóg mikið — har varð nóg spart!!

Hvorfor gaa over Aaen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken „OKKARA“

Harmonikaspælararnir Gellin og Borgstrøm.

„For han spillede saa dejligt paa Harmonika. . .“

Vit hovdu tó ikki hugsað okkum, at ein harmonika kundi ljóða soleiðis; sum eitt heilt »orkestur« ljóðaði hon, og meistarlaga spældu teir báðir. Finur — »klassiskur« — musikkur og dansinótur, nútíðar jazz og Offebachs operettu-musikkur (Orpheus í Underverdenen), har var nakað fyrri øll — og rætt var tað, tí á tann hátt finga øll ley ymsu menniskju, har vóru saman komn nakað teimum dæmði. At teir vórðu væl fagnaðir, kundu teir væl fata, tí fólk klappað fyrr, sum tey neyvan hava klappað fyrr.

Harmonikan hoyrir so at siga til á einum skipi — hoyrði í hvussu er fyrr — og tað var tí skiljandi, at so mangir skipsmenn vóru har uppi og lurtuðu eftir teimum, og her bar til at fáa at vita hvør betur spældi, teir sjálvir ella hesir fremmandu. Og fyri ein mann, sum hevur fingist við harmonikuna, mátti tað vera ein ófóra stuttlig lota at sita her og hoyra hesar menn, sum eru kunstnarrar á sínum »instrumenti«, um ein f tað heila tikið kann tala um kunst í hesum viðfangi — um tað kunnu menn stríðast.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforærsyning & Margarinfabrik.

„Burtur við landstinginum“.

Vit hava hoyrt t. d. gjøgnum radio, at tey radikala partini hava tikið upp spurningin um at fáa hitt forlodaða landstingið av dagum, tað spóksli frá eini farnari tíð, tað er.

Tað vil tí kanska vera áhugavert fyri onkran her hjá okkum at lesa her niðanundir standandi grein frá »Frederikshavns Socialdemokrat«. Vit hava gagn av at hoyra okkurt álvarsamt orð aðrastaðni frá, vit eru tó her í verðini og eiga ikki at stingja okkum inni við okkara egnu kegli um mangt sum lítið vert er.

Vort Landsting er Levninger frá Folkestyrets Gangkravstid — maaske Levninger, som der i sin Tid kunde stables et Forsvar paa Benene for under Henvisning til Folketingsmænders Udsagn. Men i vor Tid kan Opretholdelsen af den gamle, reakt- (Fortsættes paa 4. Side).